

Film:

Propaganda en censuur

Oost-Duitse film in het keurslijf, DDR 1949-1990

Terwijl in West-Duitsland met film werd geëxperimenteerd, was het in de DDR een propagandamiddel voor de staat. Net als in het Derde Rijk hadden de filmmakers in Oost-Duitsland te maken met censuur.

De West-Duitse bioscoopbezoeker werd in de jaren vijftig getraakteerd op Heimatfilms en Schlagerfilms, gevolgd door spannende avonturen van Winnetou en Old Shatterhand en de thrillers van Edgar Wallace. De meer geletterde film liefhebber moest misschien even wachten, maar kwam vanaf de jaren zestig ruimschoots aan zijn trekken met de Nieuwe Duitse Film.

In de DDR ging het er minder vrolijk aan toe. Film werd hier gebruikt als propagandamiddel, precies zoals in het Derde Rijk. De inhoud moest nu alleen niet in overeenstemming zijn met de nazistische maar met de communistische ideologie.

Films maken in de DDR betekende een continu gevecht met de censuur. Dit bleek duidelijk bij het elfde partijcongres dat in 1965 plaatsvond. Toen werden maar liefst twaalf films verboden.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/559/propaganda-en-censuur>